

„Wszystkie szczęśliwe rodziny są do siebie podobne,
każda nieszczęśliwa rodzina jest nieszczęśliwa na swój sposób.”
Lew Mikołajewicz Tołstoj

POWIATOWY PROGRAM POMOCY DZIECKU I RODZINIE

NA LATA 2008 – 2015

Orneta 2008 rok

WSTĘP

Zachodzące przemiany społeczno – gospodarcze w naszym kraju wymagają od nas szczególnej uwagi i wrażliwości na sprawy ludzkie. Przemiany te utwierdzają nas w przekonaniu o potrzebie modyfikacji systemu pomocy społecznej, aby tym samym można było sprostać wyznaniom czasu i społecznym oczekiwaniom.

Z każdym dniem w różnych obszarach życia społecznego pojawiają się nowe zjawiska, wymagające naszego działania i ingerencji w różne dziedziny życia wielu ludzi, którzy o własnych siłach nie mogą sprostać wymaganiom życia.

Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej (Dz. U. z 2004r, Nr 64, poz. 593 z późn. zm.) pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

Zmiany społeczno – gospodarcze w naszym kraju po reformie administracyjnej wpłynęły na zmianę systemu pomocy dziecku i rodzinie. Zadania dotyczące opieki nad dzieckiem i rodziną powierzono samorządom powiatowym. Instytucją, która realizuje zadania z zakresu pomocy dziecku i rodzinie jest Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie. Należy podkreślić, że do pełnej realizacji tego zadania niezbędna jest współpraca wszystkich służb samorządowych niezależnie od szczebla samorządności, kościoła, organizacji pozarządowych i innych instytucji działających na rzecz rodziny.

Do zadań powiatu należy między innymi zapewnić opiekę i wychowanie dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionych opieki rodziców, a także tworzenie i wdrażanie programów pomocy dziecku i rodzinie.

Szczegółowe zasady organizowania pomocy dziecku i rodzinie określa rozdział 4 ustawy o pomocy społecznej – „opieka nad dzieckiem i rodziną”.

Powiat Lidzbarski tworzy pięć gmin:

- Lidzbark Warmiński – miejska
- Lidzbark warmiński – wiejska
- Kiwity – wiejska
- Lubomino – wiejska
- Orneta – miejsko – wiejska.

Na terenie powiatu lidzbarskiego (na dzień 1.01.2008r) funkcjonowało 60 rodzin zastępczych, w których umieszczonych było 82 dzieci.

Gmina	Ilość rodzin zastępczych	Ilość dzieci w rodzinach
Miasto Lidzbark Warmiński	19	22
Gmina Lidzbark Warmiński	9	10
Gmina Kiwity	4	6
Gmina Lubomino	3	4
Miasto i Gmina Orneta	25	40

Na terenie powiatu funkcjonuje również 1 niespokrewniona rodzina zastępcza pełniąca funkcję pogotowia rodzinnego, w której obecnie przebywa 5 dzieci. Należy również zauważyć, że 15 małoletnich dzieci pochodzących a terenu powiatu lidzbarskiego jest umieszczonych w rodzinach zastępczych na terenie innych powiatów.

W 2007 roku pełnoletność uzyskało 7 wychowanków rodzin zastępczych. Natomiast procesem usamodzielnienia objętych zostało 33 pełnoletnich wychowanków rodzin zastępczych, którzy są objęci procesem usamodzielnienia od kilku lat.

Na dzień 1 stycznia 2008 roku objętych procesem usamodzielnienia kontynuujących naukę w wieku do 25 lat jest:

- 25 wychowanków rodzin zastępczych,
- 9 wychowanków placówek opiekuńczo – wychowawczych,
- 2 wychowanków młodzieżowego ośrodka wychowawczego.

Na terenie powiatu funkcjonuje Wielofunkcyjna Placówka Opiekuńczo – Wychowawcza „Mój Dom” w Ornece na 45 miejsc (25 miejsc socjalizacyjnych, 5 miejsc interwencyjnych, 15 miejsc wsparcia dziennego) oraz Rodzinny Dom Dziecka w Lidzbarku Warmińskim, który posiada 6 miejsc.

Po dokonaniu przez pracowników socjalnych „Centrum” diagnozy dotyczącej: liczby rodzin zastępczych oraz liczby umieszczonych w nich dzieci, liczby dzieci umieszczonych w placówkach opiekuńczo – wychowawczych, analizy problemów osób zgłaszających się o pomoc do specjalistów: pedagoga, psychologa i prawnika, analizy „Niebieskich kart”, stwierdzenia braku przepływu informacji i koordynacji działań wobec rodzin dysfunkcyjnych w powiecie lidzbarskim określono następujący cel główny:

„Zapewnienie kompleksowego wsparcia dzieciom i rodzinom w powiecie lidzbarskim”.

Następnie określono następujące cele szczegółowe:

1. Profilaktykę poprzez edukowanie i wczesne interweniowanie w rodzinach zagrożonych dysfunkcją
2. Tworzenie warunków do powrotu dziecka do rodziny i środowiska – reintegracja rodziny
3. Wspieranie rozwoju różnych form rodzicielstwa zastępczego
4. Przygotowanie do samodzielności wychowanków opuszczających placówki opiekuńczo – wychowawcze i rodziny zastępcze
5. Rozszerzenie oferty pomocy specjalistycznej dla rodzin zagrożonych patologią, zwłaszcza uwikłanych w przemoc domową.

CEL GŁÓWNY:

Zapewnienie kompleksowego wsparcia dzieciom i rodzinom w powiecie lidzbarskim.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

1. Profilaktyka poprzez edukowanie i wczesne interweniowanie w rodzinach zagrożonych dysfunkcją.
2. Tworzenie warunków do powrotu dziecka do rodziny i środowiska – reintegracja rodziny.
3. Wspieranie rozwoju różnych form rodzicielstwa zastępczego.
4. Przygotowanie do samodzielności wychowanków opuszczających placówki opiekuńczo – wychowawcze i rodziny zastępcze.
5. Rozszerzenie oferty pomocy specjalistycznej dla rodzin zagrożonych patologią, zwłaszcza uwikłanych w przemoc domową.

CEL 1

Profilaktyka poprzez edukowanie i wczesne interweniowanie w rodzinach zagrożonych dysfunkcją.

UZASADNIENIE

Rodzina jest podstawowym ogniwem życia społecznego, dlatego profilaktyka i wczesne interweniowanie powinny umożliwiać jej funkcjonowanie oraz prawidłowy rozwój. Powinny być traktowane priorytetowo. Rodzina funkcjonuje prawidłowo, jeżeli spełnia wszystkie swoje funkcje. Dysfunkcja rodziny następuje w momencie, kiedy nawet jedna jej funkcja jest zaburzona. Problemy jakie obecnie dzieją się w rodzinach, są trudne do rozwiązywania w ramach jednej instytucji. Tworzenie możliwości systemowej współpracy instytucji działających na rzecz rodziny, pozwoli na pełniejszy przepływ informacji i opracowanie wspólnych schematów działań, aby wcześniej podejmować działania w celu uzdrowienia rodziny.

Zintegrowana pomoc instytucji i osób w środowisku lokalnym, może zapobiegać powstawaniu i pogłębianiu się dysfunkcji rodziny.

W ramach tego celu przewiduje się realizację następujących zadań:

1. Rozeznanie i diagnoza rodzin dysfunkcyjnych, ocena zagrożeń dobra dziecka.
2. Tworzenie systemu pomagania, edukowania, wspierania.
3. Promowanie modelu zdrowej rodziny.
4. Działania edukacyjne dla rodziców – utworzenie „Szkoły dla rodziców”.
5. Świadczenie usług opiekuńczo – treningowych dla rodziców niezaradnych życiowo.
6. Opracowanie schematu działań i procedur udzielania wsparcia.
7. Budowanie koalicji partnerskich w sferze rozwiązywania problemów społecznych z instytucjami działającymi na rzecz rodziny.
8. Podniesienie świadomości mieszkańców powiatu w zakresie pomocy społecznej.
9. Rozwój Powiatowych Dni Rodziny.
10. Powstanie Powiatowej Poradni Rodzinnej.
11. Utworzenie bazy danych o instytucjach świadczących pomoc dziecku i rodzinie.
12. Wspieranie powstawania oraz wykorzystania potencjału organizacji pozarządowych.

Oczekiwane efekty:

1. Informacje o rodzinach dysfunkcyjnych i zagrożeniach dzieci.
2. Podniesienie świadomości prawidłowego funkcjonowania rodziny w środowisku.
3. Wzrost wiedzy na temat modelu zdrowej rodziny.
4. Udoskonalenie umiejętności rodziców radzenia z problemami dnia codziennego.
5. Wychodzenie rodzin z sytuacji trudnej.
6. Wypracowanie współpracy instytucji działających na rzecz rodziny w powiecie.
7. Podejmowanie przez instytucje pomocy społecznej działań na rzecz rodziny

- w rozwiązywaniu ich problemów.
8. Wzrost świadomości mieszkańców powiatu w zakresie problematyki pomocy społecznej.
 9. Organizacja imprez integracyjnych na rzecz dziecka i rodziny.
 10. Udoskonalanie umiejętności wychowawczych.
 11. Pełna baza o instytucjach świadczących pomoc dziecku i rodzinie.
 12. Integracja działań na rzecz dziecka i rodziny.

Wskaźniki:

1. Liczba rodzin dysfunkcyjnych oraz liczba dzieci zagrożonych.
2. Liczba rodzin wychodzących z trudnej sytuacji.
3. Liczba podjętych działań na rzecz modelu zdrowej rodziny.
4. Liczba rodziców uczęszczających do „Szkoły dla rodziców” i wynik zastosowania nabytych umiejętności w codziennym życiu.
5. Liczba osób korzystających z pomocy.
6. Realizacja schematu działań i procedur.
7. Ilość podjętych koalicji partnerskich.
8. Procentowy wynik ankiety ewaluacyjnej dotyczący świadomości mieszkańców na temat pomocy społecznej.
9. Liczba działań podejmowanych w ramach Powiatowych Dni Rodziny.
10. Liczba osób korzystających z Poradni.
11. Liczba i profil instytucji.
12. Liczba działań podejmowanych wspólnie z instytucjami i organizacjami pozarządowymi na rzecz dziecka i rodziny.

CEL 2

Tworzenie warunków do powrotu dziecka do rodziny i środowiska – reintegracja rodziny.

UZASADNIENIE

Podstawowym środowiskiem funkcjonowania i rozwoju dziecka jest rodzina. Wartość rodziny jest wartością bezcenną. Pozytywne wpływy wychowywania się w rodzinie są związane przede wszystkim z realizowanymi w rodzinie wartościami, wzajemną więzią uczuciową, pełnionymi w rodzinie rolami oraz wzorcami wzajemnego komunikowania się. Dobrej rodziny w procesie wychowania i wzrastania dzieci i młodzieży nie zastąpi nikt. W przypadku przebywania dziecka poza środowiskiem naturalnym, należy stale dążyć do procesu odbudowywania więzi w rodzinach, w których na skutek kryzysu więzi te zostały zerwane lub nadwyżone. Proces reintegracji rodziny rozpoczyna się od udzielania informacji poprzez nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów, aż do faktycznego powrotu dziecka do rodziny biologicznej.

Dlatego niezbędna jest w powiecie lidzbarskim spójna praca rodziny dziecka oraz wszystkich instytucji działających na rzecz rodziny, w celu szybkiego powrotu dziecka do środowiska naturalnego.

W ramach tego celu przewiduje się realizację następujących zadań:

1. Budowanie współpracy z podmiotami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.
2. Współpraca i koordynacja lokalnych instytucji i służb na rzecz aktywizacji rodziny naturalnej w celu poprawy własnej sytuacji życiowej oraz zmiany stylu życia.
3. Opracowanie i wdrażanie indywidualnych projektów socjalnych pracy z rodziną naturalną.
4. Współpraca z rodzicami naturalnymi dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych i w placówkach opiekuńczo – wychowawczych.
5. Organizowanie warsztatów psychokorekcyjnych dla rodziców dzieci przebywających w rodzinach zastępczych i placówkach opiekuńczo – wychowawczych.
6. Organizacja uroczystości mających na celu reintegrację rodziny.
7. Podejmowanie działań na rzecz przywracania więzi rodzinnych – praca z rodzicami

naturalnymi.

8. Przywracanie prawidłowego funkcjonowania rodziny, której dziecko zostało umieszczone w rodzinie zastępczej lub placówce.
9. Przygotowanie rodzin biologicznych do powrotu dzieci funkcjonujących w zastępczych formach opieki lub w placówkach opiekuńczo – wychowawczych.

Oczekiwane efekty:

1. Szybki przepływ informacji między instytucjami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.
2. Poprawa sytuacji życiowej oraz zmiana stylu życia rodzin naturalnych.
3. Realizacja projektów socjalnych dotyczących pracy z rodziną naturalną.
4. Umacnianie więzi z rodzicami naturalnymi.
5. Wzmacnianie rodziców naturalnych dzieci przebywających w rodzinach zastępczych i placówkach opiekuńczo – wychowawczych.
6. Reintegracja rodziny.
7. Przywrócenie więzi rodzinnych.
8. Poprawa funkcjonowania rodziny dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub w placówce.
9. Powrót dziecka do rodziny naturalnej.

Wskaźniki:

1. Liczba działań podejmowanych wspólnie z instytucjami na rzecz dziecka i rodziny.
2. Liczba zaktywizowanych rodzin naturalnych.
3. Liczba projektów socjalnych dotyczących pracy z rodziną naturalną.
4. Liczba rodzin naturalnych dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych i w placówkach opiekuńczo – wychowawczych, z którymi został nawiązany kontakt.
5. Liczba uczestniczących rodziców naturalnych dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych i placówkach opiekuńczo – wychowawczych w warsztatach psychokorekcyjnych.
6. Liczba zorganizowanych uroczystości integrujących rodzinę naturalną z dzieckiem.
7. Procentowy wynik ankiety ewaluacyjnej dotyczący skutków pracy z rodzicami naturalnymi.
8. Liczba rodzin naturalnych dobrze funkcjonujących w środowisku.
9. Liczba dzieci, które powróciły do rodziców naturalnych.

CEL 3

Wspieranie rozwoju różnych form rodzicielstwa zastępczego.

UZASADNIENIE

Każde dziecko ma prawo do rozwoju i wychowywania się w rodzinie naturalnej lub w warunkach maksymalnie zbliżonych do warunków rodzinnych. Zastępcze, rodzinne formy opieki nad dzieckiem są najlepszym rozwiązaniem w sytuacji, gdy dziecko pozbawione jest możliwości rozwijania się w swojej naturalnej rodzinie. Dlatego należy organizować dzieciom tym opiekę zastępczą. Przyjęte rozwiązania ustawowe kładą nacisk na rozwijanie rodzinnych zastępczych form opieki. Promowanie rodzicielstwa zastępczego, wsparcie, rodzin zastępczych, jak również pozyskiwanie kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej przyczyni się do wsparcia systemu opieki w powiecie lidzbarskim.

W ramach tego celu przewiduje się realizację następujących zadań:

1. Opracowanie i wdrażanie projektów dotyczących rozwoju opieki zastępczej w powiecie lidzbarskim.
2. Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat opieki zastępczej.
3. Prowadzenie szerokiej akcji informacyjnej o formach rodzicielstwa zastępczego.
4. Tworzenie nowych rodzin zastępczych: niespokrewnionych i niespokrewnionych

- zawodowych.
5. Przeprowadzanie szkoleń i diagnozy kwalifikacyjnej kandydatów na rodziców zastępczych.
 6. Przeprowadzanie cyklicznych szkoleń dla funkcjonujących rodzin zastępczych.
 7. Utworzenie grupy wsparcia dla rodzin zastępczych.
 8. Przygotowanie „Trenerów” do pracy z rodzicami zastępczymi.
 9. Dostosowanie placówek opiekuńczo – wychowawczych do obowiązujących standardów.
 10. Współpraca z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz rodzicielstwa zastępczego.
 11. Szkolenie i podnoszenie kwalifikacji pracowników pracujących z rodzinami zastępczymi.
 12. Organizowanie uroczystości integrujących rodziny zastępcze.
 13. Utworzenie ośrodka adopcyjno – opiekuńczego.

Oczekiwane efekty:

1. Powstanie alternatywnych form opieki zastępczej w powiecie lidzbarskim.
2. Postrzeganie rodzin zastępczych jako partnerów pomocy społecznej.
3. Promocja rodzicielstwa zastępczego.
4. Wzrost liczby rodzin zastępczych niespokrewnionych i niespokrewnionych zawodowych.
5. Kompleksowa diagnoza i szkolenie kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej.
6. Poprawa funkcjonowania istniejących rodzin zastępczych.
7. Wspieranie rodzin zastępczych w wypełnianiu swoich funkcji.
8. Szkolenie rodziców zastępczych przez „trenerów”.
9. Utrzymanie standardu przez placówki opiekuńczo – wychowawcze.
10. Wsparcie rodziców zastępczych przez organizacje pozarządowe.
11. Poznanie i wdrożenie dobrych rozwiązań w obszarze pomocy dziecku i rodzinie w środowisku lokalnym.
12. Pełna integracja rodzin zastępczych na terenie powiatu.
13. Kompleksowa, specjalistyczna diagnoza rodziny.

Wskaźniki:

1. Liczba wdrażanych projektów.
2. Procentowy wynik ankiety ewaluacyjnej dotyczący świadomości mieszkańców na temat rodzicielstwa zastępczego.
3. Procentowy wynik ankiety ewaluacyjnej dotyczący rodzicielstwa zastępczego.
4. Liczba rodzin zastępczych niespokrewnionych i niespokrewnionych zawodowych.
5. Liczba rodzin zastępczych, które otrzymają świadectwo kwalifikacyjne do pełnienia funkcji rodziny zastępczej.
6. Liczba rodzin zastępczych korzystających ze szkoleń.
7. Liczba rodzin zastępczych uczęszczających na grupę wsparcia dla rodzin zastępczych.
8. Liczba przeszkolonych „Trenerów”.
9. Liczba wychowanków w placówce, czas pobytu wychowanka w placówce, liczba wychowawców i specjalistów, stan bazy lokalowej, formy wsparcia wychowanków.
10. Liczba działań podejmowanych wspólnie z instytucjami i organizacjami pozarządowymi na rzecz dziecka i rodziny.
11. Liczba pracowników wdrażających nabyte umiejętności oraz sprawdzone rozwiązania w obszarze pomocy dziecku i rodzinie, liczba przeszkolonych pracowników.
12. Liczba zintegrowanych rodzin zastępczych.
13. Liczba zdiagnozowanych rodzin.

CEL 4

Przygotowanie do samodzielności wychowanków opuszczających placówki opiekuńczo – wychowawcze i rodziny zastępcze.

UZASADNIENIE

Bardzo ważnym celem placówki opiekuńczo – wychowawczej oraz rodzin zastępczych, w których wychowują się dzieci pozbawione opieki rodzica naturalnego, powinno być stworzenie warunków do przyszłego samodzielnego życia. Niewątpliwie odpowiednie przygotowanie wychowanka do samodzielnego życia po opuszczeniu placówki opiekuńczo – wychowawczej i rodziny zastępczej do możliwości dobrze funkcjonującej w środowisku nowo powstającej rodziny. Wychowawca lub rodzic zastępczy podczas pobytu w placówce lub w rodzinie zastępczej powinien małoletniego wychowanka odpowiednio przygotować do wejścia w dorosłe życie. Wychowankowie powinni nabyć umiejętności oraz wiedzę pomocną przy rozpoczęciu własnego samodzielnego życia.

Przygotowanie wychowanka do samodzielnego życia po opuszczeniu placówki, rodziny zastępczej przyniesie efektywne skutki w dalszym samodzielnym życiu oraz zapobiegnie ich wykluczeniu społecznemu.

W ramach tego celu przewiduje się realizację następujących zadań:

1. Rozwijanie samodzielności u usamodzielnianych wychowanków placówek opiekuńczo – wychowawczych i rodzin zastępczych.
2. Tworzenie programów usamodzielnienia, poprzez realizację, korektę i dostosowanie do aktualnych potrzeb.
3. Przyznawanie pomocy pieniężnej na usamodzielnienie i kontynuowanie nauki oraz pomocy na zagospodarowanie.
4. Pozyskiwanie bazy lokalowej na tworzenie mieszkań chronionych, mieszkań usamodzielnienia i mieszkań socjalnych.
5. Utworzenie grupy wsparcia usamodzielnionych wychowanków.
6. Organizowanie warsztatów dla usamodzielnianych wychowanków uczących ich umiejętności podnoszenia własnej wartości, rozwijania motywacji do nauki, przygotowania do wyboru zawodu i poszukiwania pracy w warunkach rynkowych.
7. Współpraca wszystkich instytucji, mająca na celu kompleksowe wsparcie usamodzielnianych wychowanków.
8. Współpraca z organizacjami pozarządowymi wspierającymi wychowanków placówek opiekuńczo – wychowawczych i rodzin zastępczych.

Oczekiwane efekty:

1. Umiejętność samodzielnego funkcjonowania w środowisku wychowanków placówek opiekuńczo – wychowawczych i rodzin zastępczych.
2. Ukierunkowanie wychowanków w samodzielnym życiu.
3. Wsparcie finansowe wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych.
4. Zapewnienie warunków mieszkaniowych dla usamodzielnionych wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych.
5. Wsparcie usamodzielnionych wychowanków w dorosłym życiu.
6. Umiejętność samodzielnego podejmowania decyzji i kierowania w dorosłym życiu przez usamodzielnionych wychowanków.
7. Wsparcie usamodzielnionych wychowanków przez instytucje działające na terenie powiatu.
8. Wsparcie usamodzielnionych wychowanków przez organizacje pozarządowe.

Wskaźniki:

1. Procentowy wynik ankiety ewaluacyjnej dotyczącej samodzielnego funkcjonowania w środowisku osób usamodzielnionych.
2. Liczba sporządzonych planów usamodzielnienia.
3. Liczba przyznanych świadczeń dla usamodzielnionych wychowanków.
4. Liczba pozyskanych lokali przeznaczonych na mieszkania chronione, mieszkania

- usamodzielnień i mieszkania socjalne.
5. Liczba usamodzielnionych wychowanków uczęszczających na grupę wsparcia.
 6. Liczba usamodzielnionych wychowanków uczestniczących w warsztatach.
 7. Liczba usamodzielnionych wychowanków objętych pomocą instytucji działających na terenie powiatu.
 8. Liczba działań podjętych przez organizacje pozarządowe na rzecz wsparcia usamodzielnionych wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo – wychowawczych.

CEL 5

Rozszerzenie oferty pomocy specjalistycznej dla rodzin zagrożonych patologią, zwłaszcza uwikłanych w przemoc domową.

UZASADNIENIE

Pracownicy pomocy społecznej działający w środowisku lokalnym i stykający się na co dzień w rodzinami w trudnej sytuacji, powinni standardowo umieć określić, czy zgłaszane problemy mają związek z występowaniem przemocy w rodzinie, bądź czy mogą się do niej przyzwycząć. Dlatego, aby przeciwdziałać przemocy, należy wprowadzić w powiecie zasady systemowej pomocy ofiarom, świadkom i sprawcom przemocy. Potrzebny jest jednolity, spójny system łączący profilaktykę, prewencję oraz reagowanie na przemoc i łagodzenie przemocy już zaistniałej. Dostępność i poszerzenie oferty pomocy specjalistycznej umożliwi kompleksowe wsparcie zainteresowanym rodzinom, wyjście z sytuacji kryzysowej. Pomoc powinna być niesiona tam, gdzie jest niezbędna, ale w działaniach należy uwzględniać prawo rodziny do decydowania o własnym losie.

W ramach tego celu przewiduje się realizację następujących zadań:

1. Diagnoza środowisk zagrożonych patologią, zwłaszcza przemocą domową.
2. Opracowanie i wdrażanie projektów kierowanych do ofiar i świadków przemocy domowej.
3. Przygotowanie specjalistów do pracy z ofiarami, świadkami i sprawcami przemocy.
4. Opracowanie i wdrażanie projektów edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy domowej.
5. Podejmowanie działań edukacyjnych w środowisku lokalnym.
6. Koordynowanie działań na terenie powiatu w sprawach dotyczących przemocy.
7. Utworzenie zespołów interdyscyplinarnych udzielających pomocy dla ofiar i świadków przemocy.
8. Poradnictwo psychologiczne, pedagogiczne, prawne i rodzinne.
9. Współpraca instytucji w powiecie lidzbarskim działających na rzecz rodziny.
10. Prowadzenie grupy psychoedukacyjnej i wsparcie dla osób doświadczających przemocy.
11. Prowadzenie grupy psychoedukacyjnej dla osób stosujących przemoc.
12. Utworzenie ośrodka interwencji kryzysowej.

Oczekiwane efekty:

1. Informacja o rodzinach zagrożonych patologią, zwłaszcza przemocą domową.
2. Realizacja projektów kierowanych do ofiar i świadków przemocy domowej.
3. Prowadzenie warsztatów dla ofiar i świadków przemocy.
4. Realizacja projektów edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy.
5. Podniesienie świadomości edukacyjnej w środowisku lokalnym.
6. Sprawny przepływ informacji w sprawach dotyczących przemocy.
7. Udzielona pomoc dla ofiar i świadków przemocy.
8. Wsparcie rodzin w zakresie psychologicznym, pedagogicznym, prawnym i rodzinnym.
9. Kompleksowa pomoc instytucji działających na terenie powiatu na rzecz rodzin.

10. Umocnienie osób doświadczających przemocy.
11. Stworzenie alternatywnego zachowania się sprawców przemocy.
12. Wsparcie i opieka ofiar przemocy.

Wskaźniki:

1. Liczba rodzin zagrożonych patologią oraz liczba założonych „Niebieskich Kart”.
2. Liczba projektów kierowanych do ofiar i świadków przemocy domowej.
3. Liczba specjalistów do pracy z ofiarami, świadkami i sprawcami przemocy domowej.
4. Liczba projektów edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy domowej.
5. Procentowy wynik ankiety ewaluacyjnej dotyczącej świadomości edukacyjnej w środowisku lokalnym na temat przemocy.
6. Liczba podjętych działań w sprawach dotyczących przemocy.
7. Liczba utworzonych zespołów interdyscyplinarnych.
8. Liczba osób korzystających z poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego, prawnego i rodzinnego.
9. Liczba osób, którym udzielono pomocy.
10. Liczba osób uczęszczających na grupę psychoedukacyjną.
11. Liczba osób uczęszczających na grupę psychoedukacyjną.
12. Liczba osób objętych wsparciem.

HARMONOGRAM DZIAŁAŃ

KIERUNKI DZIAŁAŃ	OKRES	I JE
------------------	-------	------

CEL GŁÓWNY: Zapewnienie kompleksowego wsparcia dzieciom i rodzinom w powiecie lidzbarskim

CEL SZCZEGÓŁOWY NR 1: Profilaktyka poprzez edukowanie i wczesne interweniowanie w rodzinach

Kierunki działań:		
6. Rozpoznanie i diagnoza rodzin dysfunkcyjnych, ocena zagrożeń dobra dziecka.	2008 – 2015	
7. Tworzenie systemu pomagania, edukowania wspierania.	2008 – 2015	
8. Promowanie modelu zdrowej rodziny.	2008 – 2015	
9. Działania edukacyjne dla rodziców – utworzenie „Szkoły dla rodziców”.	2008 – 2015	PI
10. Świadczenie usług opiekuńczo – treningowych dla rodziców niezaradnych życiowo.	2008 – 2015	

	<p>13. Podniesienie świadomości mieszkańców powiatu w zakresie pomocy społecznej.</p> <p>14. Rozwój Powiatowych Dni Rodziny.</p> <p>15. Powstanie Powiatowej Poradni Rodzinnej.</p> <p>16. Utworzenie bazy danych o instytucjach świadczących pomoc dziecku i rodzinie.</p> <p>17. Wspieranie powstawania oraz wykorzystania potencjału organizacji pozarządowych.</p>	<p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p>	<p>PCPR OPS, Media Lokalne</p> <p>PCPR OPS, Szkoły, Organizacje Pozarządowe</p> <p>PCPR OPS, ZOZ, Organizacje Pozarządowe</p> <p>PCPR</p> <p>PCPR Organizacje Pozarządowe</p>
CEL SZCZEGÓŁOWY NR 2: Tworzenie warunków do powrotu dziecka do rodziny i środowiska – reintegracja rodziny.			
Kierunki działań:	<p>6. Budowanie współpracy z podmiotami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.</p> <p>7. Współpraca i koordynacja lokalnych instytucji i służb na rzecz aktywizacji rodziny naturalnej w celu poprawy własnej sytuacji życiowej oraz zmiany stylu życia.</p> <p>8. Opracowanie i wdrażanie indywidualnych projektów socjalnych pracy z rodziną naturalną.</p> <p>9. Współpraca z rodzicami naturalnymi dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych i w placówkach opiekuńczo – wychowawczych.</p> <p>10. Organizowanie warsztatów psychokorekcyjnych dla rodziców dzieci przebywających w rodzinach</p>	<p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p>	<p>PCPR OPS, POW, Szkoły, Policja</p> <p>PCPR POW, Szkoły, PPP, Policja, Kuratorzy, ZOZ</p> <p>PCPR POW, OPS</p> <p>PCPR POW, OPS</p> <p>PCPR POW</p>

zastępczych i placówkach opiekuńczo-wychowawczych.	<p>11. Organizacja uroczystości mająca na celu reintegrację rodziny.</p> <p>12. Podejmowanie działań na rzecz przywracania więzi rodzimych – praca z rodzicami naturalnymi.</p> <p>13. Przywracanie prawidłowego funkcjonowania rodziny, której dziecko zostało umieszczone w rodzinie zastępczej lub placówce.</p> <p>14. Przygotowanie rodzin biologicznych do powrotu dzieci funkcjonujących w zastępczych formach opieki lub w placówkach opiekuńczo-wychowawczych.</p>	<p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p>	<p>PCPR POW</p> <p>PCPR Specjaliści, POW</p> <p>PCPR POW</p> <p>PCPR POW</p>
--	---	--	--

CEL SZCZEGÓŁOWY NR 3: Wspieranie rozwoju różnych form rodzicielstwa zastępczego.

Kierunki działań:	<p>13. Opracowanie i wdrażanie projektów dotyczących rozwoju opieki zastępczej w powiecie lidzbarskim.</p> <p>14. Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat opieki zastępczej.</p> <p>15. Prowadzenie szerokiej akcji informacyjnej o formach rodzicielstwa zastępczego.</p> <p>16. Tworzenie nowych rodzin zastępczych: niespokrewnionych i niespokrewnionych zawodowców.</p>	<p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2013</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p>	<p>PCPR OPS, Kościół, Prasa Lokalna</p> <p>PCPR OPS, Kościół, Prasa Lokalna</p> <p>PCPR Kościół, Prasa Lokalna</p> <p>PCPR</p>
-------------------	---	---	--

	<p>17. Przeprowadzanie szkoleń i diagnozy kwalifikacyjnej kandydatów na rodziców zastępczych.</p> <p>18. Przeprowadzanie cyklicznych szkoleń dla funkcjonujących rodzin zastępczych.</p> <p>19. Utworzenie grupy wsparcia dla rodzin zastępczych.</p> <p>20. Przygotowanie „Trenerów” do pracy z rodzicami zastępczymi.</p> <p>21. Dostosowanie placówek opiekuńczo – wychowawczych do obowiązujących standardów.</p> <p>22. Współpraca z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz rodzicielstwa zastępczego.</p> <p>23. Szkolenie i podnoszenie kwalifikacji pracowników pracujących z rodzinami zastępczymi.</p> <p>24. Organizowanie uroczystości integrujących rodziny zastępcze.</p> <p>25. Utworzenie ośrodka adopcyjno – opiekuńczego.</p>	<p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p>	<p>PCPR OAO</p> <p>PCPR OAO</p> <p>PCPR</p> <p>PCPR Organizacje Pozarządowe</p> <p>PCPR POW</p> <p>PCPR Organizacje Pozarządowe</p> <p>PCPR Organizacje Pozarządowe, ROPS</p> <p>PCPR</p> <p>PCPR Organizacje Pozarządowe</p>
<p>CEL SZCZEGÓŁOWY NR 4: Przygotowanie do samodzielności wychowanków opuszczających placówki opiekuńczo – wychowawcze i rodziny zastępcze.</p>			

CEL SZCZEGÓLOWY NR 5: Rozszerzenie oferty pomocy specjalistycznej dla rodzin zagrożonych patologią, zwłaszcza uwikłanych w przemoc domowa.

Kierunki działań:	<p>13. Diagnostyka środowisk zagrożonych patologią, zwłaszcza przemocą domową.</p> <p>14. Opracowanie i wdrażanie projektów kierowanych do ofiar i świadków przemocy domowej.</p> <p>15. Przygotowanie specjalistów do pracy z ofiarami, świadkami i sprawcami przemocy.</p> <p>16. Opracowanie i wdrażanie projektów edukacyjno – korekcyjnych dla sprawców przemocy domowej.</p> <p>17. Podejmowanie działań edukacyjnych w środowisku lokalnym.</p> <p>18. Koordynowanie działań na terenie powiatu w sprawach dotyczących przemocy.</p> <p>19. Utworzenie zespołów interdyscyplinarnych udzielających pomocy dla ofiar i świadków przemocy.</p> <p>20. Poradnictwo psychologiczne, pedagogiczne, prawne i rodzinne.</p> <p>21. Współpraca instytucji w powiecie lidzbarskim działających na rzecz rodziny.</p> <p>22. Prowadzenie grupy psychoedukacyjnej i wsparcie dla osób doświadczających przemocy.</p>	<p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p> <p>2008 – 2015</p>	<p>PCPR</p> <p>OPS, Szkoły, Policja, Sąd, Kuratorzy, PPP</p> <p>PCPR</p> <p>OPS, PPP, Szkoły</p> <p>PCPR</p> <p>Instytucje Szkoleniowe</p> <p>PCPR</p> <p>Sąd, Kuratorzy, Policja, OPS</p> <p>PCPR</p> <p>Szkoły, PPP</p> <p>PCPR</p> <p>PCPR</p> <p>Specjaliści</p> <p>PCPR</p> <p>Specjaliści</p> <p>PCPR</p> <p>OPS, Policja, Sąd, Kuratorzy, Szkoły, PPP</p> <p>PCPR</p> <p>Organizacje Pozarządowe, Specjaliści</p>
-------------------	--	---	--

23. Prowadzenie grupy psychoedukacyjnej dla osób stosujących przemoc.	2008 – 2015	Org
24. Utworzenie ośrodka interwencji kryzysowej.	2008 – 2015	

Legenda:

PCPR – Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
 OPS – Ośrodek Pomocy Społecznej
 PPP – Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna
 POW – Placówka Opiekunczo – Wychowawcza
 OAO – Ośrodek Adopcyjno – Opiekunczy
 ZOZ – Zakład Opieki Zdrowotnej
 ROPS – Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej

Program opracowały:

Alicja Grodowska – Kierownik Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Lidzbarku Warmińskim z siedzibą w Lidzbarcu Zajączkowska – Pracownik socjalny Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Lidzbarku Warmińskim

Zgodnie z art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 2004r o pomocy społecznej konsultacje przeprowadzono:
 Panią Henryką Wołodzko – Kierownikiem Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ornecie,
 Panią Zofią Gaglęwską – Kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim,
 Panią Barbarą Krasowską – Kierownikiem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim,
 Panią Haliną Radzińską – Kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubominiu,
 Panią Haliną Żebrowską – Kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kiwitach.